

Ondergronds

De gele hesjes zijn er weer... En dan doel ik niet op de Franse protestbeweging van enkele jaren geleden, maar op de landmeters, geotechnici

en vaklui van de grond-, weg- en waterbouw. Ze controleren leidingen of kijken waar ze gelegd zouden kunnen worden. En ik doel ook op de mensen van Defensie, -niet in gele hesjes, maar in militair tenue-, die eens in de zoveel tijd met een helikopter overvliegen voor de inspectie van hun ondergrondse leidingen die dwars door het landgoed lopen. Je verwacht het niet maar het is heel druk onder de grond. Want Twickel heeft niet alleen een kasteel- en overpark van de landschapsarchitecten Zocher, Petzold en Van Gessel maar ook een 'onderpark': een spreekwoordelijk leidingenpark. Zo zullen maar weinigen weten dat de Defensie Pijpleiding Organisatie (DPO) vliegtuigbrandstof via een eigen ondergronds netwerk naar militaire en civiele vliegvelDEN vervoert. Eén van die kerosinepijpleidingen loopt van Europoort-Botlek naar Duitsland en gaat dwars over (of eigenlijk onder) ons landgoed. Ja, u leest het goed: kerosine. Op een diepte van ongeveer één meter, met een capaciteit van 60.000 tot 500.000 liter per uur.

Ook voor exploitanten van gas-, elektra-, water- en glasvezelleidingen is het landgoed snel in beeld. Het is voor hen immers makkelijker om te onderhandelen met één partij dan met verschillende grondeigenaren. Veel van deze ondernemingen hebben een publieke functie en in die gevallen kunnen grondeigenaren gedwongen worden om mee te werken. Men streeft dan naar een langjarig contract met de landeigenaren; begrijpelijk en billijk. Maar vaak wil men meer of liever gezegd langer. Men gaat veelal voor onbepaalde tijd en een eenmalige afkoopsom. Dat is ongewenst want niets is immers eeuwigdurend en corrigeren voor inflatie is behoud van kapitaal. Ook kunnen we er zeker van zijn dat over 30 of 60 jaar de omstandigheden sterk zijn veranderd. Misschien is waterstof dan de nieuwe kerosine. Daarom moeten grondeigenaren de mogelijkheid hebben om iedere generatie opnieuw over de situatie en de voorwaarden te overleggen.

Begin januari werden we door een calamiteit in het 'onderpark' met de neus op de feiten gedrukt. Opeens stroomde een enorme hoeveelheid water de achterplaats van het kasteel op; de 130 jaar oude gietijzeren hoofdaanvoer van het drinkwater was gebroken. Dat niets eeuwigdurend is, werd toen nog weer eens bevestigd. Gelukkig kwam er snel hulp in oranje hesjes.